

РЕШЕНИЕ

№ 12256

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1488** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на О. Ч., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Република Т., настанен в помещение от затворен тип в [населено място], кв. Б., [улица] СВНЧ-С., чрез съдебен адресат адв. Д. Т. срещу решение № РПЗТ-3 от 21.01.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.2 ЗУБ, чужденец е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че обжалваното решение е немотивирано, постановено е в противоречие с материалния закон. Твърди се, че липсват доказателства в подкрепа на мотивите на административния орган ,че О. Ч. е подал молба за международна закрила в Република Б. само защото желае да осуети наложената му принудителна административна мярка. Изложени са съображения за непропорционалност и несъразмерност на приложената мярка с данните за личността на жалбоподателя. Моли се за отмяна на оспореното Решение на председателя на ДАБ – МС.

В съдебното заседание жалбоподателят лично, поддържа направеното искане в

жалбата. Назначеният му от съда процесуален представител адв. С. Г. поддържа доводите за незаконосъобразност, изложени в жалбата.

Ответникът-председател на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител юрк. Е. Х., оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разности.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че жалбоподателят, видно от протокол за обиск на лице от 09.10.2024г., издаден от полицейски орган при ГПУ Генерал Т. в Регионална дирекция „Гранична полиция“ Р./л.98/, след задържането му е подал молба чрез директора на ОДМВР-Р. до председателя на ДАБ при МС за предоставяне на международна закрила /л.97/, която е заведена в ДАБ –МС с вх. № КП-01-345 от 12.11.2024г. Видно от писмо, изх. № РПЦХ-01-1477 от 18.11.2024г. на директора на РПЦ-Х. в ДАБ-МС до представляващия чужденец адвокат Г. Г. Х.-А. /л.96/ на жалбоподателя О. Ч. са дадени указания, че следва да се яви на 28.11.2024г. в РПЦ Х. за извършване на последващи административни действия по реда на ЗУБ ,като е посочено, че действията по регистрация по смисъла на чл.61а от ЗУБ ще бъдат предприети след личното му явяване в териториалното поделение на ДАБ-МС. Видно от приемо-предавателен протокол, рег. № 4417р-19546/20.12.2024г., на ГПУ-Генерал Т., РД"ГП" Р. /л.100/ О. Ч. , [дата на раждане] , в А., Р.Т., гражданин на Република Т. ,без документи за самоличност е предаден за фактическо настаняване в РПЦ-Х. при ДАБ-МС на 21.12.2024г., където е регистриран във връзка с подадената от него молба вх. № 5029/23.12.2024г. на РПЦ –Х. с имена О. Ч. ,гражданин на Т., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН]. На същата дата, 23.12.2024г. с Решение за настаняване № 5090/23.12.2024г.на директора на РПЦ Х. жалбоподателят е настанен в РПЦ [населено място] ,кв. Д.№ 23 в каравана F-4. Във връзка с подадената молба за закрила е образувано и проведено производство в РПЦ Х. по реда на глава VI,раздел II от ЗУБ, което е приключило с Решение № УПХ 6 от 16.01.2025г./л.43-47/. Интервюиращият орган ,е приел молбата на О. Ч. за предоставяне на международна закрила за явно неоснователна ,по смисъла на чл.13,ал.1,т.1 и т.2 от ЗУБ и е отхвърлил същата. Решението е връчено надлежно на жалбоподателя на 20.01.2025г. и същият, чрез упълномощен адвокат Д. Т. го е обжалвал пред Административен съд Хасково ,с жалба рег. № УП35462/24.01.2025г./л.17/.По тази жалба е било образувано адм.д. № 208/2025г. по описа на Административен съд Хасково ,което е насрочено в открито заседание на 24.02.2024г.от 14.00ч./ 13-14/.

На съда е служебно известно, след справка в Единен портал за електронно правосъдие, че по делото е постановено Решение № 1814 от 27.02.2025г., с което е отхвърлена жалбата на О. Ч. срещу решение № УПХ 6 от 16.01.2025г.на интервюиращия орган, като решението е окончателно.

Установява се, че на жалбоподателя О. Ч., със заповед № 4417 ПАМ-85/20.12.2024г. на зам.началник на ГПУ I степен „Генерал Т.“ към РД“ГП“ Р. /л.92/, е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход-Република Т.“, на основание чл.44,ал.1,чл.41 т.1 и чл.44в от ЗЧРБ, а със заповед № 4417ПАМ-86/20.12.2024г., издадена от зам.началник на ГПУ I степен „Генерал Т.“

към ГД“ГП“ Р./л.90/, на основание чл.чл.44,ал.1,чл.42з,ал.1,т.1 във вр. с чл.10,ал.1,т.22 и чл.44 от ЗЧРБ, му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите –членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години, като срокът на наложената ПАМ започва да тече от датата на изпълнение на наложената със заповед № 4417ПАМ-85/20.12.2024г. ПАМ „Връщане“. Предвид опасност ,че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на наложените на чужденеца ПАМ от административния орган, на основание чл.60,ал.1 от АПК е допуснато предварително изпълнение на административните актове. Заповедите са надлежно връчени на О. Ч. на 21.12.2024г. лично , с участието на преводач от/на турски език.

Видно от приложения приемо-предавателен протокол ,изх. № 79 /22.12.2024г. на ДАБ-МС /л.34/ на посочената дата от РПЦ Х. жалбоподателят О. Ч. е прехвърлен в ПЗТ „Б.“-С./л.34/,

От докладна записка, вх. № КП-02-97-2 от 21.01.2025г. от директора на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ в ДАБ-МС до председателя на ДАБ-МС/л.37/ се установява, че в ДАБ-МС е постъпило писмо, с вх. № КП-04-396 от 20.01.2025г. от зам. директор на Главна дирекция „Гранична полиция „МВР /л.42/, с което е предоставена гореописаната информация за чуждия гражданин О. Ч., като е посочено, че лицето е заявено за реадмисия ,която следва да бъде изпълнена незабавно след отпадане на правните пречки. Направено е предложение до председателя на ДАБ –МС, предвид наличните данни за жалбоподателя, който е в производство за предоставяне на закрила и е налице опасност същия да се укрие и възпрепятства извеждането си от Б., до приключване на закрилното производство да бъде настанен с решение на председателя на ДАБ в център от затворен тип към Държавната агенция за бежанците при МС.

В докладната записка е посочено, че към 21.01.2025г.,административното производство за предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин не е приключило и след извършен анализ на предоставената за жалбоподателя информация от Главна дирекция „Гранична полиция“, е предложено на председателя на ДАБ при МС да упражни правомощието си по чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ и да вземе решение, с което да определи на чуждия гражданин търсещ закрила, мярката по чл. 45б от ЗУБ, поради наличие на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

С оспореното Решение № РПЗТ-3 от 21.01.2025 г. председателя на ДАБ-МС, е приел, че са налице основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, поради което жалбоподателят О. Ч. следва да бъде настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството по молбата му за предоставяне на международна закрила. В мотивите на оспореното решение са изложени фактическите обстоятелства, посочени в докладна записка, вх. № КП-02-97-2 от 21.01.2025г. от директора на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ в ДАБ-МС

Решението е връчено на жалбоподателя, лично, на 23.01.2025 г. в присъствието на преводач от турски език . Разяснени са възможностите за обжалването му и правото на адвокатска защита.

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото съдебно производство, е процесуално допустима. Подадена е чрез пощенски оператор и е с вх. № 2728 от 05.02.2025г. по описа на АССГ от адресата на оспорения административен акт, в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. чл. 45в ал. 5, изр.

първо от ЗУБ. Административен съд София-град е компетентен да разгледа правния спор, на основание чл. 133, ал. 1, предл. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Страните не спорят по изложените фактически обстоятелства.

Решение № РПЗТ-3 от 21.09.2025 г. е издадено от председателя на ДАБ при МС в кръга на нормативно регламентирания му правомощия в чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Противно на твърденията в жалбата, административният акт съдържа фактическите и правни основания за издаването му. В мотивите на решението са възпроизведени конкретни действия и е дадена оценка на цялостното поведение на жалбоподателя на територията на РБългария до момента на депозиране на молбата му за закрила от 23.12.2024 г. по регистъра на РПЦ Х.. Изрично е посочено, че преди депозирането на молбата за закрила от ГД“ГП“ на О. Ч. са наложени ПАМ „Връщане до страна на произход –Т.“ и ПАМ “Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на ЕС" за срок от 5 години" и турският гражданин е заявен за реадмисия, предвид, че за същият липсват данни за регистрирано влизане на територията на РБългария на законно основание, направен е извод, че чужденец е подал молбата за закрила само с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложените му ПАМ. Преценено е обстоятелството, че О. Ч. е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на §1, т.17 от ДР на ЗУБ, че чужденецът не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република Б., поради което принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

Въз основа на тези обективно установени факти, административният орган, позовавайки се на визираните в чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ основания е приел, че подадената молба за закрила на 23.12.2024 г. след задържането му от граничните власти дава основание да се счита, че чуждият гражданин цели да осуети изпълнението на наложените му принудителни административни мерки, както и че има опасност да се укрие.

И. на чл. 142, ал. 1 от АПК предвижда, че преценката за материална законосъобразност следва да се извърши към момента на издаване на административния акт. Оспореното решение е обосновано с официално предоставената информация от Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР и приложените към административната преписка документи, въз основа на които са установени основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът не констатира допуснато нарушение при прилагане на материалния закон и преценката относно основанията за налагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно-производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства. Отчетени са и данните, че чужденецът не принадлежи към уязвима група, по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ и че не е заявил наличие на семейни връзки на територията на РБългария. Обоснован и съответстващ на основната цел на закона е изводът на административния орган, че при направената индивидуална преценка на обстоятелствата, обуславящи наличието на предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, спрямо жалбоподателя следва да бъде

приложена предвидената временна мярка по чл. 45б от ЗУБ – настаняване в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството по предоставяне на международна закрила. Доколкото образуваното производство, въз основа на подадена молба за закрила пречатства изпълнението на наложената ПАМ „Връщане до страна произход –Т.“ и наложената ПАМ “Забрана за влизане и пребиваване на територията на държаните –членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години на посочените основания по ЗЧРБ, законосъобразно председателят на ДАБ – МС е преценил, че за съевременно приключване на производството по ЗУБ, е необходимо спрямо жалбоподателя да бъде определена именно мярка, по реда на чл. 45в от ЗУБ отчитайки наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанието по чл.45б, ал.1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл.45г, ал.2-3 ЗУБ.

В настоящото производство не се сочат и други факти, които не са били проверени и обсъдени от административния орган при постановяване на оспореното решение и преценката относно основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК във връзка чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Ч., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Г. срещу решение № РПЗТ-3 от 21.01.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което, на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.2 ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.